

[Enggaard.]

studienævnene med hensyn til pensum m. v. rejser der sig imidlertid en del spørgsmål om, hvordan der samtidig kan sikres en nødvendig koordinering imellem landets tre universiteter, så en eksamen har omtrent samme indhold og bliver bedømt på et ensartet grundlag. Derfor tror jeg, vi behøver drøftelser i udvalget af, hvordan studienævnenes kompetence skal fastslås i forhold til dette problem og i øvrigt i forhold til fagrådene, som man jo også har givet indflydelse på disse områder.

Jeg vil i øvrigt gerne hæfte mig ved bestemmelserne om brugerindflydelse i lovforslagets § 13. De her fastsatte regler om årlige møder mellem universiteternes fagråd og de interesserede brugere vil forhåbentlig føre til, at studiernes indhold løbende kan ajourføres efter det behov, som de færdiguddannede har vist sig at have med hensyn til uddannelsen.

Lad mig om samvirket mellem de studerende og de øvrige grupper sige, at valgregler og opbygningen af organerne tilsigter at give det nye system den bedst mulige start. Det har været kritiseret, at de studerendes repræsentanter i konsistorium skulle vælges af og blandt de studerendes medlemmer i fagrådene, respektive fakultetsrådene, men hensigten med den foreslåede metode må efter min opfattelse være den, at de studerendes repræsentanter skal være repræsentative for hele universitetets faglige område, idet de på denne baggrund vil have de bedste forudsætninger for at kunne have den fornødne viden om arbejdet i de øvrige organer og dermed stå stærkest muligt i forhandlingerne om de anliggender, som drøftes i konsistorium.

Jeg tror, det er vigtigt, at der i forbindelse med dette forslag skaffes mulighed for den fornødne assistance for de studerende til at udføre de dem ved denne lov pålagte opgaver. På samme måde anser vi det for vigtigt, at sådanne studerende, som anvender en betydelig tid til at varetage opgaver i studienævn og andre organer, skal have mulighed for at få en særlig behandling ved administrationen af ungdommens uddannelsesfond, sådan som det er nævnt i bemærkningerne til lovforslaget.

Vi håber i venstre, at der i tiden inden den næste revision af loven kan være nået

resultater på en række andre vigtige områder, som også betyder meget for effektiviteten af uddannelsesapparatet. Jeg tænker på stillingsstrukturen, jeg tænker på spørgsmålet om opdelingen af uddannelserne i kortvarige og mere videregående uddannelser, på anvendelsen af deleksaminer, på spørgsmålet om at fastlægge en normeret studietid som det helt normale for en gennemsnitsstudent, og jeg tror, at det er vigtigt, at de bestræbelser, som netop er indledt med henblik på en pædagogisk kursusvirksomhed for lærerkræfterne ved de højere uddannelser, kan blive videreført.

Med disse ord vil jeg gerne anbefale forslaget til en velvillig udvalgsbehandling. Der er en række enkeltheder, som jeg gerne vil vende tilbage til i forbindelse med drøftelserne i udvalget i den hensigt at søge at gøre forslaget så rigtigt og så effektivt som muligt.

Samuelson: I indledningen til sin fremsættelséstale nævner undervisningsministeren, at de anliggender, der hidtil var blevet ordnet uden iagttagelse af den under enevælden sædvanlige lovgivningsform, fortsat efter grundloven af 1849 skulle reguleres af administrationen. Det har nu stået på i 120 år, og derfor er det godt, at også universiteternes styrelse kommer ind under lovgivningsmagten.

Der har i de sidste år været ført mange forhandlinger på forskellige planer og niveauer om universiteternes styrelse, og i særdeleshed har studenterne deltaget meget aktivt, vel ikke mindst på grund af det sidste par års såkaldte studenteroprør. Der er da også kommet stærkt kritiske røster frem ved fremsættelsen af lovforslaget, og der er brugt udtryk som narresut, skueret m. v. Nu synes jeg, der er grund til at slå koldt vand i blodet, da loven allerede om 3 år skal tages op til revision. Man skal sammenligne loven med det, man havde i forvejen, og så må man også fra de ivrigste aktivister erkende, at den er et meget stort fremskridt. Man har brugt udtryk som enevælde og professorvælde, og vi har allerede fået at vide fra andre ordførere, at vi gik fra enevælden og over til junigrundloven, og at vi måske nu stod på den mellemstation, der hed stænderforsamlingerne. Men de historiske stænderforsamlinger var jo kun rådgi-